

degøres kort for modsætninger mellem Folketinget og ministeriet Estrup om indretningen.

Vagn Dybdahl

Kjeld Kayser og Poul Strømstad: Åbenrå 26. (Foreningen til gamle Bygningers Bevaring, Arkitektens forlag, 1970) 72 s.

Huset Åbenrå 26 fra midten af 1700-tallet følger det hævdvundne skema for beboelseshuse, som de formedes i tiden efter Københavns brand 1728. Ejendommen, hvor forhus og baghus – adskilt af gården – forbindes gennem et sidehus, er det sidste intakte eksempel fra det 18. århundrede på denne borgerhustype.

Suppleret med opstalter, sektioner og planer er publikationen, der knytter sig naturligt til »Ildebrandshuse«, en omhyggelig gennemgang af husets bygningshistorie. Bogens sidste del giver et lige så værdifuldt billede af beboerne, deres sammensætning og bohave. Forfatterne peger i dette afsnit bl. a. på den store lejerudskiftning og de trange boligforhold; i 1855 nåede beboerantallet således sit maximum med 119 personer, mens der til sammenligning i 1965 kun var 12 beboere i Åbenrå 26. Til begge afsnit i bogen er et meget vellykket fotografisk billedmateriale.

Lars Dybdahl

Knud Voss: Bygningskunst i Søllerød 1670–1970. (Historisk-topografisk Selskab for Søllerød Kommune, 1970) 192 s.

Forfatteren har udvalgt de behandlede monumenter med omhu for at skabe

et alsidigt billede af de forskellige stilarter og bygningsfunktioner, som er repræsenteret i Søllerøds bygninger. Teksten går punktvis frem i sin gennemgang, der dels er kronologisk, dels typologisk. Den fotografiske dokumentation, som omfangsmæssigt udgør den største part, ligger på linie med teksten, idet der kun er ganske få næroptagelser af bygningsudsnit svarende til de manglende tilbuds-gående analyser af de enkelte bygninger.

Bogen, der lægger meget vægt på den ydre fremtoning, må opfattes som en kortfattet præsentation og bør være en indledning til et større arbejde, der foruden den stilistiske klassifikation eksempelvis også må undersøge, hvorledes arkitekturen har fungeret som beboelse, og hvordan socialstrukturen har udviklet sig i det behandlede område. Ad denne vej vil der komme en sammenhæng bygningerne imellem; den er svær at komme ind til i det foreliggende arbejde, hvor et kort over den udvalgte arkitekturs geografiske placering ville have været et værdifuldt tillæg.

Lars Dybdahl

Olaf Olsen: I Jacob Madsens fodspor. Biskop C. T. Engelstofts fynske kirkebeskrivelser. (Odense Universitetsforlag, 1970) 60 s.

I 1853 udsendtes Jacob Madsens visitatsbog, hvor forfatteren, der var Fyns biskop fra 1588 til 1606, bl. a. fortæller om øens kirkebygninger og opregner det vigtigste inventar. Samme år påbegyndte C. T. Engelstoft sit arbejde »Kirkerne i Fyens Stift«, en visitatsbog ment som et tillæg til og uddybning af Jacob Madsens kirkebeskrivelser. Dr. Olaf Olsen giver